

příslušný živnostenský soud po rozumu §§ 1, 3 a 4 d) zákona ze dne 27. listopadu 1896 čís. 218 ř. zák. Než nižší soudy správně dovodily ze zjištěných skutečností, že žalovaný nebyl zaměstnancem žalobcovým, nýbrž samostatným obchodníkem, takže příslušnost živnostenského soudu po rozumu uvedených zákonných ustanovení není dána. Vadnost odvolacího řízení spatřuje dovolatel v tom, že odvolací soud neodstránil vadu sběhlou prý již v řízení před prvou stolicí a záležející v tom, že prvý soud nerozhodl o změně žalobního důvodu, ač žalovaný se proti této změně ohradil. Než o změně žalobního důvodu nemůže býti řeči, neboť již v žalobě domáhal se žalobce zaplacení peněžité částky vybývající v jeho prospěch ze smlouvy jednatelské mezi stranami uzavřené, jejíž správnost žalovaný uznal již před sporem a zavázal se pohledávku tu odpracovati a za sporu žalobce toto své žádání nezměnil, nýbrž jen blíže opodstatnil. Pokud pak žalobce při řízení, jež po nastalém klidu opět bylo zahájeno, uvedl, že žalovaný také za sporu uznal zažalovanou pohledávku, a zavázal se ji odpracovati, tedy tímto uznáním nedošlo a nemohlo ani dojíti ke změně právního důvodu pohledávky již před tím uznané. Jde proto jen o to, zda je opodstatněna s hlediska dovolacího důvodu nesprávného právního posouzení věci (§ 503 čís. 4 c. ř. s.) uplatňovaná námitka promlčení zažalované pohledávky. Žalovaný má zato, že pohledávka ta je promlčena podle § 1486 čís. 1 obč. zák., pokud se týče § 1486 čís. 5 obč. zák., ježto žalobcem nebylo, jak to vyžaduje § 1497 obč. zák. ve sporu náležitě pokračováno, ano řízení bylo ponecháno v klidu dne 15. října 1926 a teprve dne 10. září 1929 byl učiněn žalobcem návrh na pokračování v řízení. Než ani ustanovení § 1486 čís. 1 obč. zák. ani ustanovení § 1486 čís. 5 obč. zák. zde nedopadají, neboť se nežaluje pohledávka za provedené práce po rozumu § 1486 čís. 1 obč. zák. ani úplata ze služební smlouvy osob v § 1486 čís. 5 obč. zák. jmenovaných, nýbrž žalobce se domáhá žalobou na žalovaném zaplacení peněžité částky vybývající v jeho prospěch ze smlouvy jednatelské, kterou se žalovaným byl uzavřel, jejíž správnost, jak zjištěno, žalovaný po provedeném vyúčtování výslovně již před sporem a pak i za sporu uznal a zavázal se pohledávku tu odpracovati. Nárok takový však podléhá promlčení třicetiletému podle § 1479 obč. zák., takže je lhostejno, zda žalobce ve sporu náležitě pokračoval čili nic.

Čís. 11795.

Za objednané přípravné sestavení měř zrcadlových ploten ve vzorkovém pokoji a za rozpočet přísluší odměna, nebyla-li mezi stranami ujednána bezplatnost tohoto díla a není-li obchodní zvyklostí, že se takováto práce provádí bezplatně.

(Rozh. ze dne 24. června 1932, Rv I 868/31.)

Žalující firma domáhala se na žalované společnosti zaplacení 6000 Kč za to, že k objednavce žalované provedla měření a rozpočet zrcadlového skla pro vzorkový pokoj. Žalobě bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

Nesprávné právní posouzení věci (§ 503 čís. 4 c. s. ř.) spatřuje dovolatelka v tom, že odvolací soud právě tak, jako první soud, má za to, že je žalovaná povinna zaplatiti žalobkyni za provedené měření a podaný rozpočet podle § 1152 obč. zák. přiměřenou úplatu. Než neprávem. Z dopisů žalované ze dne 28. února 1929 a ze dne 16. března 1929 plyne, že žalovaná vyzvala žalobkyni, by jí zaslala sestavení měř zrcadlových ploten v jejím novém vzorkovém pokoji s udáním jednotlivých cen a celkové ceny, jinými slovy, že objednala dopisy těmi u žalobkyně sestavení měř a rozpočet. Ana žalobkyně tuto objednávku vyřídila, přísluší jí podle ustanovení § 1152 obč. zák. nárok na přiměřenou odměnu, nebyla-li mezi stranami ujednána bezplatnost objednaného díla, nebo není-li obchodní zvyklostí, že se takovéto práce konají bezplatně. A tu dospěly nižší soudy k přesvědčení, že se nepodařilo prokázati žalované, že byla ujednána bezplatnost, a dále vzaly za prokázáno podle znaleckého posudku, že šlo o práci obtížnou, která podle obchodní zvyklosti se odměňuje. Těmito zjištěními je dovolací soud vázán.

Čís. 11796.

Poskytnutí úvěru k provozování živnosti bookmakerské není neplatné (§ 1174 obč. zák.).

(Rozh. ze dne 24. června 1932, Rv I 870/31.)

Žalobě, již se domáhali žalobci na žalovaném bookmakerovi zaplacení 140.000 Kč, bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

Žalobci převzali závazek proti bance, poskytnuvši žalovanému úvěr v zažalované výši, za jehož zaplacení se žalobci zavázali pro případ, že by žalovaný zapůjčené mu peníze nezaplatil. Žalovaný tomuto svému závazku nedostál, takže žalobci byli nuceni debetní saldo žalovaného ve výši 140.000 Kč bance zaplatiti. Tomu-li tak, přísluší jim podle § 1358 obč. zák. proti žalovanému nárok na zaplacení těchto 140.000 Kč. Názor dovolatelův, že se žalobci nemohou domáhati na něm zaplacení vzhledem k ustanovení § 1174 obč. zák., ježto šlo o poskytnutí úvěru k provozování živnosti bookmakerské, tedy o zápůjčku poskytnutou k umožnění hry a sázky, je mylný. Podle § 1 čís. nař. ze dne 29. srpna 1916 čís. 282 ř. z. je živnost bookmakerská dovolenou koncesovanou živností a nešlo proto při zápůjčce žalovanému o umožnění nedovolené hry nebo sázky. Nelze proto shledati v poskytnutí sporné zápůjčky nic nedovoleného po rozumu § 1174 obč. zák. a je žaloba o zaplacení této zápůjčky přípustna.